

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндого ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні денесеня по 15 кр. від стрічки.

Запросини до передплати.

Почало ся четверте чвертьрічє с. р. Тимто просимо відновити передплату, щоби можна управильнити експедицію. Всіх, що мають залєглости, просимо о скорє вирівнанє, бо мусимо все оплачувати готівкою і не користуємо ся ніяким кредитом.

Від Адміністрації «Руслана»

Новий кабінет.

Наконець маємо новий кабінет. Війшли до него:

- г-р. Клярі Альдрінген, президия і рільництво;
- др. Кербер, справи внутрішні;
- др. Кіндінгер, судівництво (управит.);
- др. Гартель, просьвіта »
- др. Князолуцкій, скарб »
- др. Стібраль, торговля »
- др. Віттек, залєзницї,
- г-р. Вельзерсгаймб, краєва оборона;
- Хлендовский, міністер для Галичини.

До характеристики деяких членів міністерства і до освєтленя становиска нового кабінету подаємо лист з Відна, писаний до нас під днем першого жовтня. Міністер справ внутрішних, Кербер є чоловіком знаменитих спосібностей. Яко такий був він правою рукою колишнього міністра торговлі, Бакегема, опісля був чи не першим урядником в міністерстві справ внутрішних за часів Баденього, дальше був він головним дорадником бар. Гавча в переговорах з Угорцинсю. За часів кабінету г-р. Туна, д-ра Кербера усунено на бік. Управитель міністерства просьвіти — др. Гартель є чоловіком глибокої науки і доброго

серця. До обнятя міністерства судівництва кликано д-ра Кляйна, творця нової цивільної процедури, однак сей відказав ся.

Порід нового кабінету був дуже тяжкий, бо він родить ся майже мертвий.

Се бо річ певна, що оба великі парламентарні табори вже нині роздивляють ся за єго наслідником, з надїєю, що скоро унаслідать спадщину по нїм.

Чи удостоїть ся новий кабінет більшого довіря лївиці, чи правиці? — покаже недалека будучність. По нашій гадці зближить ся до него лївица в більшій мірі, ніж правиця. Суть же члени нового кабінету Німці душею і тілом, а стоять найблизше до німецких лібералів чи поступовців. Націонали віднесуть ся до нового кабінету з яким-таким довірєм і за ціну знесеня язикових розпоряджень стануть, залишивши брутальною обструкцію, з оружем при носі. Менше радо повитають кабінет антисеміти, а рівнодушно мабуть соціальні демократи. Як віднесе ся до нового кабінету група польских людовців і Стояловцан, котрі по нині ішли рука в руку з обструкцією? — се нас мало обходить, рівнож як і не будемо журити ся становищем двох руских опозиційних послів до нового кабінету.

Судьба переходового кабінету залежить в головній мірі від теперішньої парламентарної більшости.

Наколи би г-р. Клярі на місце знесених розпоряджень язикових не вніс рівночасно до посольської палати проекту до язикового закона, то годі би не ворожити новому кабінетови довгого житя. Тоді при першій лучшій нагоді правиця не могла би піддержати ніякої акції графа Клярого і судьба єго була би дуже скоро рішена. Правиця не може переболіти факту, що найновіший крок рішаючих сфер був нарушенем парламентарних основ. Рішаючі сфери перейшли

над існуючою парламентарною більшостию, просто сказавши, до дневного порядку, а полївили меньшости і то меньшости на скрізь революційній, що потоптала брутально парламентарний лад і звернулась проти інституцій і потреб державних. Правиця чує ся тяжко оскробленою. Льояльні елементи покарано, революцію нагороджено, а сим і розрушено довіре правиці до всякого правительства на будучє. Правиця з великим спокоєм приняла на разі засуд, але їй не вільно віднести ся до нового кабінету з довірєм.

Доси не зібрав ся ще езекутивний комітет правиці. О скілько відомо, то пос. Яворский скликав комітет на четвер, 5. жовтня. Мабудь ждуть клуби правиці на ухвали, які западуть в сих днях на зборах езекутивного комітету молодоческого клубу в Празі. О чєску справу їде нині діло, то і треба поперед всего вислухати голосу Чехів. Від становища Чехів до теперішнього драстичного перевороту, буде зависіти вся тактика правиці на будучє. То лише певне, що всі клуби правиці раді би бачити Чехів рішучими, але не революційними. Правиця чейже має в своїх руках судьбу нового кабінету, а револьта чєского народу в сій хоч дуже критичній хвили була би водою лише на млин лївиці. Правиця не вільно в обороні своєї програми братись за средства надзвичайні і іти слідом революційної лївиці. Чехи можуть бути пересьвідчені, що правиця не видасть їх на поталу німецким гегемонам і лібералїзму. Чехи мусять тепер дати наглядний доказ, що они були і суть державним і льояльним елементом посеред правиці.

До переходового кабінету не вступить жаден парламентарний муж яко міністер для Галичини. Др. Єнджейович поклав свій підпис на язикових розпорядженнях, тож тепер годі єму згодити ся на відкликанє

12 **ГЕРГАРТ ГАУПТМАН.**
„ГАНУСЯ“.

(Далі.)

МОНАХИНЯ.

Побачиш, побачиш, Ганусе!

ГАНУСЯ

(лежить горілиць, її руки зложені так немов тримала би в них цвєти).

Маю свій застав.

МОНАХИНЯ.

Притисни його до грудий.

ГАНУСЯ.

(давить ся понуро на ангела зі зростаючою наново тривою).

Чи сесе мусить стати ся?

МОНАХИНЯ.

Мусить!

(В великім віддаленю чути звуки похоронного маршу).

ГАНУСЯ (слухає).

Тепер трублять до гробу. Майстер Зайфрид та музики. (Ангел встає.) Тепер встає. (Буря на дворі крішшає. Ангел встав і наближає повагом

та поволи до Ганусі). Тепер наближаєть ся до мене. Ах, сестро, мамо! Я не бачу вже тебе більше. Деж ти? (Молячо до ангела). Кінчи коротко ти чорний, німий духу! (Стогне, як би під великим тягаром). Давить мене, давить мене — як би... як би камінь. — (Ангел підносить поволи свій широкий меч). Він хоче мене... хоче мене — цілком знищити. (В крайній тривозі) Ратуй сестро!

МОНАХИНЯ.

(стає поважно між ангелом, кладе обережно обі свої руки Ганусі на серце. Кажє з великою силою та повагою в голосі).

Він не зробить сього. Кладу тобі обі свої сьвяті руки на серце.

(Чорний ангел щезає. Тишина. Монагиня складає руки і дивить ся з лагідним усміхом на Ганусю, потім порушає слабо уста і потапає в німій молитві. Звуки похоронного маршу не устають. Чути туїт багатьох ніг що ступають осторожно. Зараз потім являєть ся в середніх дверях постать учителя Готвальда. Похоронній марш втихає. Готвальд, приодїтий в чорню одїж як на похорони, несе в руці китицю гарного бзу. Здоймає з пошаною циліндер, та обертаєть ся зараз при вході взад і наказує гєстом спокій. Позад нього видно його шкільні діти,

хлопців та дівчата в найліпшій одїжі. На знак давий учителем перестають шептати і стоять цілком тихо. Вони не мають відваги переступити поріг. Готвальд зближаєть ся тепер в урочистім настрою до монахинї, що іще молить ся).

ГОТВАЛЬД

(тихим голосом):

Добрий день, сестро Марто!

МОНАХИНЯ.

Богом вас здоровлю, пане Готвальд!

ГОТВАЛЬД

(дивить ся на Ганусю і потрясає з гірким жалем головою).

Біднятко.

МОНАХИНЯ.

Чому-ж ви такий сумний, пане Готвальд?

ГОТВАЛЬД.

Тому, що вона умерла.

МОНАХИНЯ.

Ми не повинні сим журити ся; вона вже щаслива. Я бажаю їй щастя.

ГОТВАЛЬД

(зитхає): Так, вона вже щаслива. Вільна вже від жури та клопотів.

НОВИНИ.

сих розпоряджень. Їго місце в кабінеті займе Хлендовский, урядник з бюро міністеріяльного для Галичини.

Яка буде програма нового кабінету?— сего питання не хочемо рухати. Кабінет яко переходовий має перед собою виключно задачу утихомирення обструкції, щоби не станула машина державна. Поважнійшу акцію переводити кабінет сей не буде мати сили, бо не буде мати довіря. Впрочім желяемо єму щастя з огляду на бодай хвилиний спокій держави.

3 археологічного з'їзду в Києві.

(Далі).

В городищах знаходили ся річи християнської епохи; імовірно, що се останки городів розруйнованих в XIII в. Татарами. Розкопки таких городищ мають особливий інтерес, позаяк до — Татарска доба найменше відома на Поділю.

Що до могил, то найдавніші з них — камяного періоду подібні до тих, котрі Осовский зчайшов в східній Галичині. Вони засипані врівні з землею; ознакою могили служить тільки камінь. Звичайна форма могили — яма в чотирі купки з великими камями з боків і малими — по середині. Кістяк завжди лежить в скорченому положеню і голова — на камяній плиті коло кістяка іноді знаходив ся ніби з кремня.

Далі йдуть могили з виведеними з землі верхами в 2 метри заввишки; ями тако би чотирьох куткові. Такі могили подибували ся в повітах Кременецькому, Винницькому і Проскурівському. В них заховували ся крем'яні ножі, скрепки, долота і в одному випадку — вістре крем'яне. Кістяки належать до типу доліхоцефаливі; на деяких видно червону краску.

Особливу увагу звертають на себе могили насипані зверху камінням. Верхи їх не високі — 1½ метра. Найцікавіша з могил була відкрита в Серватинцях. Під камяним насипом знаходив ся слій з камяних плиток; під плитками був гріб, в котрому лежало два кістяки, довкола їх стояла глиняна посуда; кістяки лежали на камяних плитках, положених в товстий слій глини змішаної з піском.

Друга могила, розкопана в селі Іванівцях цікавіша, позаяк багата знахідками. Тут з обох боків кістяка заховували ся бронзові стріли скитського типу; стріли були розположені в однаковому віддаленю, по сім штук, прямо-вісно, вістрем вниз. Догадку, що тут мусить бути якийсь обряд, стверджує й Геродот, котрий описує похоронний обряд у Скитів. Окрім нако-

нетників стріл з бронзи попадали ся в могилах мужчин залізні списи, пожі, скитські убила; в жіночих — бронзові браскети, люскерка. — Особливої уваги заслугоють останки керамічної штуки; в кожій могилі їх знаходило ся багато; вони часом бувають високі, напр. один має 58,2 см.; вони оздоблені фігурками, полосками, пірамідками, зробленими рукою. Цікаві також черлаки різної величини, котрі, певне, привішувались, бо не мають дна й стояти не можуть, що наводить на думку признати їх ідентичними до тих черлаків котрі, як свідчать Геродот, привязували Скити до пояса, в память черпака Гераклого, предка скитських царів. — Нарешті справознавець зазначив, що камяні могили дуже подібні до таких же могил східної Галичини, з другого боку — до скитських українських могил.

Проф. Кнауэръ. »Раскопки въ Акерманскомъ уѣздѣ Бессарабской губерніи«.

Звичайно в акерманському повіті могили стоять поодинокі, але в одному місці справознавець трафила ся їх ціла група. В одній могилі знайшов ся кістяк чоловіка, в лівій руці він мав ніж з бронзу, перстень, пряжку і иньш. Коло сього лежало два дитячих кістяків, один праворуч, другий ліворуч. Голова кістяка мужчини була обернена до північно західної сторони. В другій могилі знайшов ся кістяк чоловіка, посажений на кістяк кінський; в третьому кургані знайшла ся голова коняки, обернена на полудень. Справознавець висловив гадку, що в одній могилі схоронено господина, в другій, слугу з конем, в третій коня господиного.

В сій же самій могилі, в нижньому слої справознавець знайшов ще 5 кістяків (2 великих і 3 дитячих); при кістяках річий не було ніяких, могила прикрита камяною плитою. Розкопка третої могили дала такі наслідки: в верхньому слої лежало 3 великих і 2 дитячих кістяків, зараз коло голови великого кістяка лежали ноги і голова коняки. Окрім того тут же заховувалось чимало всяких річий: залізний ніж, стремена, купа стріл, огниво, золотий перстень і т. ин. Коло дитячих кістяків стояло по горшкові. Розкопка середнього слою не дала нічого. В нижньому слої знайшов ся викрашений кістяк в ямі, без голови, прикритий великими камяними плитами. Річий коло кістяка не було ніяких. Також майже добутки дали розкопки ще кількох могил. На підставі сих розкопок справознавець зазначає похоронний обряд трох доб: камяного віку, початку бронзового, скитського і початку переселення народів.

(Далі буде.)

МОНАХИНЯ

(дивить ся на неї):

Як гарно лежить.

ГОТВАЛЬД.

Так, гарно. — Тепер, як вже замкнула очі, розцвіла ся ти чудово.

МОНАХИНЯ.

Тому, що вона така побожна, Бог зробив її такою гарною.

ГОТВАЛЬД.

Аякже, вона була побожна і добра. (Зітхає глибоко, відмикає свій молитвенник та дивить ся в його зажурений).

МОНАХИНЯ

(дивить ся ураз із ним в книжку).

Не можна нарікати. Треба зносити все тихо і терпеливо.

ГОТВАЛЬД.

Ах, міні се дуже прикро.

МОНАХИНЯ.

Що вона вже в небі?

ГОТВАЛЬД.

Що міні два цвіти зівали.

МОНАХИНЯ.

Де?

ГОТВАЛЬД.

Дві фіялки, які я мав тут в книжці: Се мертві очі моєї дорогої Ганусі.

МОНАХИНЯ.

В Божім царстві розцвітуть ся вони богато гарніше.

ГОТВАЛЬД.

Ах Боже, як довго ми іще муситимемо вандрувати темною долиною сльоз на землі. (Нараз мінить ся на лиці, виймає ноти і говорить з одушевлянем, що раз-у-раз росте): Як ви гадаете? Я собі думаю: відсьпіваємо наперед тут в хаті псалом: Йсусе, надійо моя.

МОНАХИНЯ.

Аякже, се гарний псалом, а Гануся Маттера вірила все щиро.

ГОТВАЛЬД.

Потім відсьпіваємо там на кладбищі: »Пустіть вже мене«. (Обертаєть ся, йде до школярів і говорить): 62. число: »Пустіть вже мене«. (Починає тихо співати та дає собі такт: »Пустіть ме-не, пустіть ме-не з порога, аби я міг І-суса взріти Бо-га. (Діти підсьпівують за ним тихо). Діточкі! Ви всі тепло загорнені? На дворі на кладбищі буде дуже зимно. Ходіть сюда. Подивіть ся іще раз на гарну Ганусю. (Школярі підходять ближше та стають поважно коло ліжка). Дивіть ся, якою гарною зробила смерть любую малу дівчину. З неї звисали лахи — тепер вона загорнена в шовкову одіж. Вона бігала босо, тепер має на ногах черевички зі шкла. Недовго мешкатиме у золотій палаті та їстиме день-у-день печене мясо. — Тут жила зимними бараболями — і то коби хоч була від них все сита. Ви називали її тут все »княжною в лахах«, а тепер вона буде »справжньою княжною«. Тож коли має хто її перепросити, най се зробить зараз, бо інакше вона розкаже про все Пану Богу і буде біда!

(Далі буде.)

— Процес о мальверзації в касі щадничій почав ся вчера відчитуванем акту обвинення і полагодженем иньших формальностей. Між обвиненими находять ся також бувший посол, Щепановский. З огляду на тяжку хворобу, яку Щепановский перебуває (недуга серця), трибунал рішив на просьбу адвокатів, що він буде присутним в салі, лише в часі переслухання его особи.

— Відзначеня уступивших міністрів. Вчера оголосила »Wiener Zeitung« відручні письма цісаря до уступаючих і нових міністрів. При тій нагоді надав цісар гр. Тунови велику ленту ордера св. Стефана, а міністрам: Віттекови, Руберови, Біландтови, Кастови, Кайцлеви, Єнджейовичеві і Дінавльови ордери залізної корони І. класи. Не відзначено лише міністра оборони краєвої Вельзенсгаймба. Новий міністер для Галичини, Хлендовский, одержав командорський хрест ордера Франц-Йосифа.

— Страшна пригода лучила ся в Дядьківцях. В четвер вечером пішов магазинер місцевого бровару, жид, в товаристві 28 літнього парубка, Юрка Дятчука на стрих бровару по мішки. Ті мішки мав перенести Дятчук на другий стрих, до котрого вели двері, уміщені в сусідстві дверей, що замикали втір до вінди. Дятчук, не знаючи розкладу стриху, вівторив двері до вінди і упав в пропасть триповерхньої висоти. Жид, що пішов з нещасливим на стрих і мусів бути свідком нещастя, заховував ся рівнодушно і доперва по годині на питанє броварника, що стало ся з Дятчуком, сказав з флегмою, що Дятчук упав зі стриху і лежить в вінді. Нещасливого, страшно покаліченого Дятчука відставлено до шпиталю в Коломиї.

— Красва промислова комісія відбула в сих днях під проводом краєвого маршалка засіданє, на яким ухвалено заложити кошикарську школу в Сільді, розділити на ріжні промислові цілі позичку в сумі 57.800 а 480 зр. безповоротних підмог молодим ремісникам образованим українських школах промислових, вкінці ухвалено бюджет на рік 1900 в сумі 214.168 зр. в що є вчислений також видаток 3000 зр. призначений на стипендії для фахових осіб, яко кошта подорожи на париску виставу.

— Посілість Рutowського, Грудну, купила на ліцитації жінка посла ради державної, Вітолда Левицкого, за суму 42.600 зр. з котрих галицка каса щаднича дістане 6—8 тисяч, а проче забере банк краєвий. Речинець судовий о отворенє конкурсу до маєтку Рutowського назначений на день 4. жовтня.

— Скарб у Львові. Вчера найшов один з робітників при копаню ровів водопровідних при улиці Ягайловській горнець старих монет. Заким поліція дізнала ся про факт і прибула на місце щасливий находчик розпродав монети між переходнями по 10—15 кр. за штуку і сам зник без сліду. Всякі пошукованя за находчиком і монетами не довели доси до нічого.

— Війна! В сих днях має наступити урядове виповідженє війни Трансвальові і республіці Ораніє зі сторони Англії. Тому не вадить приглянути ся військовим силам обох держав, що стануть проти себе з оружжєм у руці. Трансваль і республіка Ораніє є добре з'організовані під зглядом військових сил. Вони є поділені територіяльно на бригади і баталіони. На чолі перших стоять командири, на чолі других фельдкорнети. Під зглядом політичного поділу краю відповідає командорови вїйт-ляндрот. В обох державах військова служба є загальною, обовязує від 18 до 60 р. життя, так боєрів як і муринів. Після спису населеня числив Трансваль в 1805 р. 226.028 білих мешканців і 653.662 муринів, що належать у більшій часті до сильного і воєнного племені Кафрів, а республіка Ораніє числила 76.716 білих і 129.787 краєвих мешканців. Зі сього числа є 46.500 білих і 75 000 муринів обовязаних до діяльної військової служби. Кождий горожанин, що належить до сього народа повинен мати у себе дома карабін (Генрі-Мартіні, або Мавзера), амуніцію, коня і прожіву (на дві неділі), що складаєть ся зі сухарів або кукурудзи і сушеного мяса. Для улекшення мобілізації видано в 1894 р. закон, силою якого вільно завязувати охитничі відділи, які мають право вибору своїх офіцерів. Вони дістають для кожного свого члена крім зброї також якусь суму грошей на мундір. Аби знов піднести замилованє і вправи в стріляню, правительство видає рік-річно велику скількість амуніції і 30.000 голєндерских гульденів на премії для стрілецьких товариств. Обі республіки не мають сталого війська, з виїмкою сталих кадрів, що вступають добровільно до служби і лишают ся дуже хутко, бо до її переведеня уживають фельдкорнети умовлених знаків, н. пр. огні запалених на узгіряк. Начальником війск в Трансвалю є генерал Р. Й. Хубер, вибраний загальним голосованем на десять років. Він проводить ме військами республіки Ораніє на випадок війни з Англією. — Англія має там досі 6½ баталіонів пішого війська, два полки кавалерії,

24 армат, один баталіон піонерів і т. п. Крім сього згадані кольтоні виставляють 8.000 охотників. З матірнього краю і з Індій йде туди около 20.000 людей звичайного війська. Англійське міністерство війни обчислює, що в другій половині жовтня зможе згромадити на терені будучої війни 35.000 людей звичайного війська.

— **XX. вік на сцені.** Конець XIX. віка наводить на гадку драматургів зробити рід перегляду культури при застосованні сільного технічного апарату сучасних сцен. Між иньшими Франц Сікінг написав таку штуку під назвою «Тома». Автор обводить героя драми «невірною Тому» по різних епохах культури, при чім старає схарактеризувати різні степені розвою поглядів в XIX. віці. Сесю штуку мають виставити перший раз в гамбурзькому театрі, відки переїде на берлінські сцени.

— **Дівчина в поломіні.** В Відні, недалеко Volks-theat-ру, прийшло вчора до великого збіговиска з причини, що дівчину, Марию Банах зачипили якісь молоді люди, почім з невідомих причин підпалили їй одіж, так що поломінь обняла дівчину в одній хвилі. Ратункове товариство віднесло тяжко попарену жертву до шпиталю. Напастиків досі не висліджено.

— **Товариства злочину.** В Італії існує много тайних товариств, котрих діяльність характеризує найліпше такий факт: В передмістю Неаполю, Фурігротта, понав один з властителів не великої посілости в грошевий клопіт. Удав ся тому до пекаря, Паскаля Пагано, а сей пожичив єму на гіпотеку сім тисяч лірів під услівєм звроту по певнім означенім реченці. Час звроту капіталу надійшов, але довжник не почув ся до обовязку віддати гроший мимо упімненя пекаря. Знетерпеливлений пекар звернув ся до суду, котрий наказав примусову егзекуцію майна довжника на покритє належности. Тут вдало ся в справу одно з тайних товариств, що за дрібну оплату, побрану від довжника, зобовязало ся відстрашити вірителя від удаваня ся до суду в цілі відзисканя гроший. Довершенє пляну поручено Людвікові Кампанеллі, знаному в околицях Неаполю під іменем «Гарібальді», що прибрав собі до помочи одного з найнебезпечнійших «товаришів», Франца Лігарі, недавно випущеного з вязниці по відсидженю кари двацятитлітної вязниці за убийство в цілях рабунку. Панове ті удали ся до вірителя і загрозили єму смертю, сли своєї належности буде доходити дорогою судовою. Коли віритель погрози не убояв ся, члени тайного товариства «Самогг-и» зібрали ся в Сан Фернандіно і видали там за суд смерти на пекаря, Паскаля Пагано. Виконавє приговору повірено 18 тілітному Катааллінови, званому «кандидатом» за винагородою 200 лірів, платних в годину по довершеню убийства. Сей драбуга удав ся сейчас до склепу пекаря і і зажадав хліба за кілька центезимів, але в хвилі, коли пекар важив хліб, упхав єму ніж в горло. Проступника зловлено, а судовє слідство роз'яснило цілу історію. Ув'язнено досі 90 членів тайного товариства, що тероризує мешканців передмість Неаполю. Сьвідомі річі твердят, що се не на багато придасть ся, бо люки споводовані ув'язненем «самогг-стів» заповнюють ся в Італії дуже скоро.

— **Дитинячі хори в парискій опері.** В сучаснім репертуарі множать ся штуки, що вимагають дитинячих хорів. Сопраники малолітних співачків потрібні сь в «Крмен-і», «Вертер-і», а безусловно конечні в «Люїзі» Шарпентієра. Дитинячі хори доповнюють ся щорічно, бо лише діти від 11 до 13 року мають чисту і правдиву відтінь дитинячого сопрану. Пробу відбуває шеф хорів, котрий каже кождому малолітньому кандидатові відспівати гаму і відчитати кілька тактів нот. Хор складає ся з дванадцяти хлопців. Платня маленького співачка дуже прилична, бо виносить від представлення чотири франки. В сім році явило ся до проби аж 30 кандидатів.

— **Шкільні лікарі.** Др. І. З. обговорює у варшавській Хроніці лікарській дуже важну справу шкільних лікарів. Між иньшим каже: В хвилі коли о межу знами кожда навіть найменьша шкілька має свого лікаря, якого обовязком є звертати увагу на стан здоровя учеників, у нас поза урядовими лікарями, що зних більшість не звертає навіть уваги на стан гігієни в школі, ніщо не робить ся у сьому напрямі, хоч рік-річно повстають нові пансіони, нові приватні школи, і було би користною річю порадити ся лікарів чи устроєнє сих шкіл відповідає вимогам гігієни. Цілком хибною є гадка, що шкільний лікар має лічити. Ні, се не повинно бути виключною його задачію; він повинен бути надзирателем і дорадником гігієнічним, рішати справи, що стоять у звязі з гігієною, звертати увагу на утриманє правильних відносин між наукою а фізичними вправами, зрештою давати вказівки до стосованя сього, чи того способу фізичних вправ. Тож було би бажаною річю, аби лікар був членом педагогічної ради та брав участь в поділі наук з правом висказованя застережень в справі так умових, як і фізичних вправ.

— **Божевільна мати.** В Вальдгаймі убила бо-

жевільна мати своїх двоє дітей. Витягнула їх обоє до ліса і там подушила. Сама найшла смерть в філях поблизької ріки.

— **Край без домових звірят.** Після листу, надісланого до товариства географічного в Парижі, краєм без звірят домових є Японія. Японці не їдять мяса і не пють молока, тому не має корова в господарстві жадної вартости. Японці не їздять кінно: їх вози на двоох колесах тягнуть люди, для того нема там ослів, мулів, ані иньших тягарових звірят. Псів найде в Японії багато, але не освоенних, лише здичілих. Японець не освоює, бо не потребує го до польованя і не уживає єго яко сторожа дому. Освоенний пес, стрічений в Японії належить певно до чужинця. Овець, кіз і свиний Японці не годують цілком; вовну, котру моглиби їм доставити барани, заступають шовком, в Японії дуже дешевим. Оджи вовняної Японці не уживають. В японських господарствах рідко можна побачити курку, а ще рідше качку або голуба; кармлять їх лише для ужитку чужоземців. Деякі властителі в околицях Уедо удержують воли, але не в цілях господарських. Воли тягнуть похоронні вози членів родини мікада і иньших достойників.

Гриб грибови нерівний.

Поки літ не мав багато,
Сьвіжість біла в него з лиця,
Все панни о нїм казали:
Гарний і здоров як «ридз».

Днесь, коли він постарів ся,
Скорчивсь, зморщивсь і охрип,
Вже панни сьміють ся з него:
То старий поганий «гриб».

переклав Цікавий.

Телеграми.

Відень, 3. жовтня. Новий кабінет зложив нині о год. 11-тій рано присягу в руки цісаря і обняв урядованє. Нині перед полуднем прийняв цісар вєх уступаючих міністрів на пращальній авдієнці.

Відень, 3. жовтня. Член християнсько-славянського союзу, Повше заявляє в Slovence, що неправдивим є донесенє, немовби в часі послідного переселеня був кликаний до цісаря. Вправді Повше очікував візваня до цісаря, але оно не наступило, що доводить лише, що християнсько-славянський союз буває нарочно в важних хвилях поминаний.

Прага, 3. жовтня. Narodni Listy оголошують маніфєст клубу політичного в Горжіцах, в котрім звиває ся молодоческих послів, щоби в виду заповідженого знесеня язикових розпоряджень перейшли до опозиції і обструкцією зробили неможливим вибір делегацій. Як чути, Молодочехи задумують почати обструкцію зарав на першім засіданю Ради державної, без огляду на тактику, якої будуть держати ся иньші сторонництва більшости. (Послїдну вість належить поки що приймати з застереженєм. Прим. ред.)

Відень, 3. жовтня. Теперімна сесія парламенту має бути замкнена. Нова сесія буде скликана на день 12 або 15 жовтня.

Прага, 3. жовтня. Егзекутивний комітет молодоческого клубу рішив скликати послів соймових і ради державної, котрим має бути предложене, дотикаюче переходу Молодочехів до рішучої опозиції против правительства. Рівночасно ухвалено, щоби делегати чеських послів до ради державної в егзекутивнім комітеті правіці причинили ся до удержаня солідарности правіці і до поборюваня урядничого кабінету.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Соняшні проміні.

(Конець).

Не довго однако почув ся з комнати пані голос дзвінка. Оленка скочила на гору.

— Чуєш-но, дитинко, сказала їй пані — я роздумала не так. Чи не ліпше, замість поїхати, щоби спровадила матір до себе? В ганку, де мешкає візник, є іще незанята комнатка з алькіром. Було-б се для вас не зле поміщенє.

Дівчина оніміла, зложила руки і великі сльози почали сипляти по її лиці. Вкінці змогла промовити.

— Ох! пані! захлипала, цілуючи добродійну руку — якжеж я окажу пані свою вдяку?

Молода женщина лишивши ся сама, вийшла на веранду і глянула на огород, повний чудних цьвітів. Єще ніколи не видавав ся їй так хорошим. І рожі — які-ж вони днесь розносили дивні пахощі! Зійшла по кількох ступнях в огород і зірвала з корча напів розцвілу цейтифолію. В тім побачила бліде личко дитини, що тулило ся до зелізних крат — і пару темних очий, що гляділи в огород з невимовним сумом.

— Красна чародійко! — шепнули дрібні губи дитини — красна чародійко, даруй міні рожу.

«Чародійка» оглянула ся.

— На що тобі рожі? — запитала ся.

— Адамко вже так давно хорий; він дуже любить рожі, а сього літа не бачив ані одної. Тому...

— Чи Адамко твій брат?

І красна пані, зірвала кілька найкращих цьвітів і кинула їх через зелізні крати в зімьату запаску яку дівчинка тримала обома рученятами.

— Так, се мій братчик! о добра, красна чародійко! дякую вам.

Усьміх щастя ро'яснив очі дитини.

— Але-ж я не чародійка! — боронила ся пані огорода.

— Ага! іно не хочете признати ся до сього — але я люблю вас і дякую вам за себе і за братчика!

Довго, довго молода женщина стояла у воротях огорода. Гляділа за кучерявою головою дівчати і думала про радника та про те, що він сказав про розсіванє соняшних промінів.

Її задуму перебила жінка огородника, що несла два тяжкі коші та перейшла з чемним поклоном далі до кухні.

— Що-ж се? як бачу, маєте обовязану руку?

— Спарила, прошу пані.

— Але-ж бо хто бачив, аби такою рукою двигати такий тяжкий кіш.

— Та що, прошу пані, коли се конче треба.

— Де-ж там! Я сама занесу сей кіш. Не хочу, аби в моім домі хорували задля перетяженя працею.

Мимо опоры огороднички, відобрала їй кіш і занесла в кухню, на велике диво всеї прислуги.

— Се ангел! — шепнула кухарка до помивачки.

Сесе слово, хоч притишеним вимовлені голосом, долетіли уший пані.

— Не плети дурниць, Кристино! — сказала, потрясаючи невдоволеню головою.

— А однакож вона є ангелом! — мрукнула кухарка за відходячою — спитайте ся лиш Насті і Олени.

І вимовна настоятелька кухні почала оповідати своїм підвласним всею, про що дізнала ся від щасливої і вдячної покоївки.

Тимчасом молода пані подибала сина огороднички, що ждав на матір у воріт подвіря. Дітвак, видно змуджений, мняв мотуз в страшно замашених руках.

— На що тобі сього мотуза? — спитала ся молода жінка, задержуючись перед хлопчиною.

— Хочу гойдати ся.

— А деж хочеш гойдати ся?

— Ходи, я тобі покажу!

І малий смолух без церемонії потягнув її за собою.

— Осьде — бачиш — привяжи міні мотуз, сказав задержуючи ся перед двома розлогими деревами.

Вона вволила його волю.

— А тепер гойдай мене! — закомендував далі і відважно вмістив ся в мотуз.

Вона уняла мотуз і почала ним рухати.

— Сильнійше! висше! не так низько! — приказав малий.

Мимовільно мусіла голосно розсьміяти ся:

— А тепер добре?

— Оо! добре! аж чудно!

Лице дитини сияло щастєм.

— Але-ж, ласкава пані! що то ви робите? — запитав ненадійно з поза корчів глубокий, звучний голос приятеля.

— Сію соняшні проміні, любий пане раднику! — відповіла молода жінка, а в її відповіди дрозав тон радости і майже щастя.

З німецького переклав Ю. Д.

П. Т.
Маємо честь донести Поважаній Публиці, що
з днем 16-го вересня с. р. відкрили ми
при ул. Ягайлонській ч. 12 у Львові

під фірмою
В. ПРИМУС & С. ІГЛИЦКИЙ

Магазин

материй на меблі, килимів, портиер, фіранок, всіляких декораций комнатних, меблів стилевих, сесесийних і т. д. — як також
ВЛАСНУ РОБІТНЮ ТАПЦЕРСКУ.

Заосмотриши наш магазин в добірні і наймоднійші товари з перворядних жерел, бажаємо уміркованими цінами і ретельною услугою а'єднати собі повне довіре і згляди Поважаної Публиці, о що усеильно просячи позістаємо — з високим поважанем

Володислав Примус **Стефан Іглицкий**
бувший довголітний співробітник властитель магазину меблів
фірми як також робітні тапцерскої
Філіпа Гааге і Синів у Львові, в Кракові.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
приймає замовлення і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне
впрест в фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. Лосо фабрика.

Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку Лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Гвиші товари по умірених цінах. 78—?

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ
Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.
Ціна книжки брошурованої 35 кр.

СВЕКРУХА
комедия в 3. актах з сільского жита.
Ціна книжки брошурованої 30 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА
Історична трагедія в 5. актах — з другої половини XVI. віку.
Ціна книжки брошурованої 40 кр.

Конкурс на мужа
шутка в 5. актах з міского побуту.
Ціна книжки брошурованої 35 кр.

ЯБЛОЧНИКАР
комедия в 1. актї опрацьована після німецкого.
Ціна книжки брошурованої 15 кр.

Сольо-терно
оповіданє з льотерийних пригод.
Ціна книжки 15 кр.
На поchtову пересилку 5 кр.

У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Галицкий КРЕДИТОВИЙ БАНК
приймає вкладки на
КНИЖОЧКИ
і опроцентує їх по
4 1/2% на рік.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1899.
(Привід і відїзд подавий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		зі Львова		
посп.	особ.	посп.	особ.	посп.	особ.	
	приходить о годині		відходить о годині		відходить о годині	
	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	1:55	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	2:08	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	7:10	з Зимної-води	6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	2:45	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави
	7:40	з Янова	8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	8:30	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	9:10	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	9:25	до Янова
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	9:25	до Янова	9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.
	8:05	на дв. головний	9:53	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.	9:53	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.
1:30	8:15	з Сокаля, Рави рускої	10:10	до Белзці, Рави рускої, Сокаля і Любачова	10:10	до Белзці, Рави рускої, Сокаля і Любачова
	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і сьвята	2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і сьвята
	11:15	з Ярославля і Любачова	2:55	до Іцкан (Ясс, Букарешту)	9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)
1:50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова	3:05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів	3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
	1:01	з Янова	3:15	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	3:15	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.
	1:40	зі Сколього, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно	3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.
2:20	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:26	до Брухович	3:26	до Брухович
2:35	5:40	на дв. голов.	5:25	до Ярослава	5:25	до Ярослава
	5:55	з Сокаля, Белзці і Любачова				
Ніч						
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова	5:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.
	6:20	з Іцкан, Сучави	6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.
	7:58	з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і сьвята	7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
	8:15	з Брухович від 7. мая до 20. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно	7:10	до Сокаля і Рави рускої	7:10	до Сокаля і Рави рускої
	8:14	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.	7:20	до Тернополя дворець головний, дворець Підзамче	7:20	до Тернополя дворець головний, дворець Підзамче
	9:21	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.	7:42	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900
	9:55	з Кракова (Відня, Берліна), Сянока, Пешту	8:35	до Янова від 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	8:35	до Янова від 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.
12:30	10:10	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави	9:10	до Янова від 1. чер. до 30. жов. в нед. і сьв.	9:10	до Янова від 1. чер. до 30. жов. в нед. і сьв.
	10:08	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	2:36	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави	10:40	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
	10:25	на дв. голов.	10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока
	10:30	з Лавочного (Пешту) Хирова	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний
	12:10	зі Сколього, Калуша	11:32	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	11:32	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900
	3:05	з Підволочиск на дворець Підзамче	4:10	до Кракова (Відня, Берліна)	4:10	до Кракова (Відня, Берліна)
	3:30	на дворець головний	5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня	5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня
2:16	3:30	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока				

ЗАМІТКА: Пера нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейский рівнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. б) уділяє пояснєнь в справах залізничх, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного
2 купує і продає
всякі
папери цінні
і МОНЕТИ
по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.